

ความเครียดและความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสถานการณ์น้ำท่วมของ
ผู้ทำงานในเขตเศรษฐกิจ ถนนสาทรและสีลม

Stress and Opinions about Coping with Flood Situation of People Working
in Economic Areas of Sathorn and Silom Roads

พรรณวดี สนธิทรัพย์ ชูเกียรติ จากใจชน ธีรวัฒน์ บุญญาพิพรรณ์ พลภัทร เจริญเวียงเวชกิจ สุกชัย ตู๊กกลาง
ดวงเดือน ศาสตรภัทร และสมชาย เตียวกุล

คณะวิชาศิลปศาสตร์ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาภาวะสุขภาพจิตและความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการมลน้ำที่ไหลท่วมจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและปทุมธานีของผู้ทำงานอยู่ในเขตเศรษฐกิจ ถนนสาทร และถนนสีลม กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ทำงาน อยู่ในพื้นที่สองข้างแนวถนนสาทร และสีลม จำนวน 1,026 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งคณะผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจาก แบบคัดกรองภาวะซึมเศร้า และแบบคัดกรองความเครียดของกรมสุขภาพจิต ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น 0.90 และ 0.78 ตามลำดับ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีภาวะซึมเศร้าร้อยละ 21.2 และมีภาวะความเครียดในระดับ เครียดน้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 62.4 25.2 6.6 และ 5.8 ตามลำดับ ระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยของภาวะซึมเศร้าและความเครียดแตกต่าง จากชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และระดับปริญญาตรีที่ระดับ .001 และ .01 ตามลำดับ ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า การบริหารจัดการพื้นที่ในกรณีน้ำท่วมควรมีการปล่อยน้ำให้ไหลไปตามธรรมชาติร้อยละ 64.9 และกั้นน้ำเพื่อป้องกันย่านธุรกิจ ร้อยละ 32.1 ผลกระทบที่ได้รับจากน้ำท่วมครั้งนี้ เรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ขยะมลพิษ น้ำดื่ม รายได้และการเดินทาง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.21 4.18 4.02 และ 3.95 ตามลำดับ

คำสำคัญ: สถานการณ์น้ำท่วม ความเครียด ความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์น้ำท่วม

Abstract

This survey research aimed to investigate the mental health of people working on Sathorn and Silom Roads, which are the important economic areas in Bangkok, and their opinions about coping with flood situation occurred in the

areas of Ayuthaya and Pathumthani provinces. The subjects were 1,026 volunteers working along the Sathorn and Silom Roads. The research instruments were modified from the depression screening test and stress screening test of the Department of Mental Health. The test reliability was .90 and .78 respectively. It was found that 21.2% of the subjects were suffering from depression while the levels of stress varied from mild, moderate, high and very high at 62.4%, 25.2%, 6.6% and 5.8% respectively. The subjects with the primary school background had significantly higher scores of depression and stress than those with the secondary school background at level of .01. Also, the group of primary school background had higher scores of depression than the subjects with graduate level background at .001, while the stress scores were higher at .01 level. According to their opinions obtained, 64.9% of the subjects suggested that the flood should be better if it was allowed to flow naturally and 32.1% suggested the protection of flood around the economic areas. The highly affected matters found were polluted garbage, drinking water, income, and traveling with the scores of 4.21, 4.18, 4.02, and 3.95 out of 5.00 scales, respectively.

Keywords: flood situation, stress, opinions about flood situation.

1. บทนำ

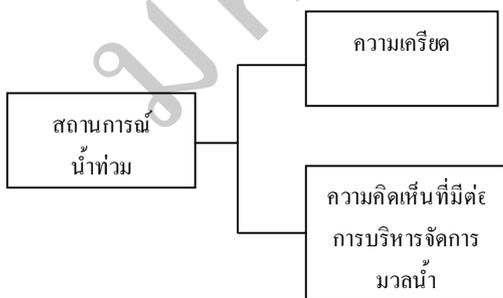
สถานการณ์น้ำท่วมในปี พ.ศ. 2554 นี้ นับ เป็นสถานการณ์ที่มีความรุนแรงและเรื้อรัง มาตั้งแต่เดือนตุลาคม 2554 จากเขตภาคเหนือและเพิ่มปริมาณน้ำมากขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมากในเขตภาคกลางตอนบนลงมาถึงจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและปทุมธานี ซึ่งมีน้ำระดับสูงท่วมขังอยู่นานนับเดือน และทำให้โรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมต่างๆ ได้รับความเสียหายเป็นอย่างมาก แรงงานหลายแสนคนต้องหยุดงาน มีความยากลำบากในการดำเนินชีวิตประจำวัน และเสี่ยงต่อสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน (“รวมน้ำใจคนไทยช่วยภัยน้ำท่วม”, 2554) มีผู้เสียชีวิตจากเหตุการณ์น้ำท่วมนี้แล้วไม่น้อยกว่า 500 คน ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจ แม้ภาครัฐได้พยายามตั้งแนวกันมวนน้ำรวมทั้งจัดทำการระบายน้ำออกตามลำคลองต่าง ๆ ก็ยัง

ไม่เพียงพอที่จะสามารถระบายมวลน้ำที่ครอบคลุมพื้นที่ของกรุงเทพฯ ได้ทั้งหมด นอกจากนี้ น้ำที่ท่วมอยู่ในเขตตอนเหนือของกรุงเทพฯ ยังมีปริมาณสูงอยู่มาก และท่วมขังอยู่เป็นเวลานานนับเดือน ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจำนวนหนึ่ง เกิดปัญหาความเครียดระดับรุนแรง นำไปสู่การขาดความยับยั้งชั่งใจและแสดงออกด้วยการทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย ทำลายข้าวของ และสิ่งสาธารณประโยชน์ (รวมน้ำใจคนไทยช่วยภัยน้ำท่วม, 2554) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยสถานการณ์โรคและเชื้อโรคบริเวณโดยรอบมหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา ในปลายปี พ.ศ.2554 ที่กล่าวว่าโรคที่พบมากเป็นอันดับ 1 จากการสำรวจ 173 ครัวเรือน 727 คน คือโรคสุขภาพจิตและความเครียดร้อยละ 31.2 (ประดาป, 2555) นอกจากนี้สภาพความเครียดอันเกิดจากสิ่งแวดล้อมภายนอกที่บุคคลไม่สามารถจัดการและหลีกเลี่ยงได้อาจนำไปสู่ความคิดเชิงลบเกี่ยวกับตนเองซึ่งนำ

ไปสู่ความซึมเศร้าในระดับต่างๆได้ (Beck, et al., 1979) ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลของการศึกษาผลกระทบจากภัยธรรมชาติที่รุนแรง เช่น งานของ Weiss และคณะ (2003) และแนวทางในการจัดการกับปัญหาเหล่านี้

จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ คณะจารย์ภาควิชาจิตวิทยา มีความเห็นว่าควรสำรวจความคิดเห็น ในการดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและจัดการกับมวลน้ำจำนวนมากที่กำลังท่วมในพื้นที่ของจังหวัดที่อยู่ทางทิศเหนือและรอบกรุงเทพมหานคร และสภาวะความเครียด ซึ่งเป็นปัญหาทางสุขภาพจิต ของผู้ที่ทำงานอยู่ในเขตเศรษฐกิจ ของกรุงเทพฯ เช่นถนนสาทรและถนนสีลม ซึ่งปัจจุบันยังไม่เกิดภาวะน้ำท่วมว่าเป็นเช่นไร การสำรวจสภาวะความเครียดดังกล่าวจะช่วยให้นักวิจัยสามารถวางแผนการทำงานเพื่อช่วยในการฟื้นฟูและเยียวยาปัญหาทางสุขภาพจิต และยังสามารถใช้เป็นตัวอย่างของการสร้างเครื่องมือ เพื่อทดสอบและวัดผลทางจิตวิทยา วิชาวิจัยทางจิตวิทยารวมทั้งการนำผลไปใช้ในการวางแผนเพื่อการปรึกษาทางจิตวิทยา การปรับพฤติกรรม ฯลฯ ได้

กรอบแนวคิดทางทฤษฎี

จากทฤษฎีของ Selye (1976) กล่าวว่า เมื่อร่างกายได้รับการกระตุ้นจากต้นเหตุความเครียด ร่างกายจะตอบสนองต่อต้านเหตุความเครียดนั้น ทั้งความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรม ซึ่งเรียกว่าเป็นการปรับตัวใหม่ ซึ่งบุคคลจะหลีกเลี่ยงไม่ได้

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพ ที่เกี่ยวกับสภาวะสุขภาพจิต ของผู้ที่ทำงานอยู่ในเขตเศรษฐกิจ ถนนสาทรและถนน สีลม ว่ามีความเครียดและภาวะซึมเศร้ามากน้อยเพียงใดเพื่อวางแผนการช่วยเหลือจัดการกับปัญหาสุขภาพจิตภายหลังน้ำลดต่อไป
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการกับมวลน้ำที่ไหลท่วมมาจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดปทุมธานี

3. อุปกรณ์และวิธีการ

การวิจัยนี้เป็นศึกษาภาวะสุขภาพจิตและความคิดเห็นเฉพาะผู้ที่ทำงานอยู่ในเขตถนนเศรษฐกิจสาทรและสีลมกรุงเทพฯ ในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2554 ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวยังไม่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากสถานการณ์น้ำท่วม จำนวน 1,026 ราย จากประชากร 100,000 คน กลุ่มตัวอย่าง 892 คน ที่ระดับความเชื่อมั่น 99.73 % (Taro, 1973) โดยสุ่มแบบบังเอิญ และขอความร่วมมือให้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยพัฒนาจากแบบคัดกรองภาวะซึมเศร้าและแบบคัดกรองความเครียดของกรมสุขภาพจิต มีค่าความเชื่อมั่น 0.90 และ 0.78 ตามลำดับซึ่งเป็นค่าที่ได้มาจากการศึกษาข้อมูลในครั้งนี้อยู่ รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นการจัดการกับมวลน้ำ

4. ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

4.1 ข้อมูลทั่วไป กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพเช่น รับราชการ รัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างธุรกิจส่วนตัว และ ไม่ระบุอาชีพ อยู่ในเขตถนนสาทรและสีลม มีจำนวนทั้งหมด 1,026 คน เป็น เพศชาย ร้อยละ 43.9

เพศหญิงร้อยละ 54.7 ไม่ระบุเพศร้อยละ 0.2 มีอายุระหว่าง 18 - 76 ปี อายุเฉลี่ย 33.32 ปี ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นลูกจ้าง ร้อยละ 42.2 รองลงมา คือรับจ้างธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 15.5 และ 14.6 ตามลำดับระดับการศึกษาเป็นระดับปริญญาตรีมัธยมศึกษาประถมศึกษา ร้อยละ 46.9 26.1 และ 12.1 ตามลำดับ

4.2 สภาวะสุขภาพจิต จากผลวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอาการที่เกี่ยวข้องกับสภาวะสุขภาพจิตมากที่สุดคือ หงุดหงิด กระวนกระวาย ว่างุ่นใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.10 จากมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ รองลงมา ได้แก่ มีปัญหาการนอนหลับ เบื่อเซ็งไม่สนใจที่จะทำอะไรสมาธิไม่ดีเวลาทำงานหรือทำกิจวัตรประจำวัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.91 1.81 และ 1.80 ตามลำดับ อาการที่เกี่ยวข้องกับสภาวะสุขภาพจิตนี้ จะประกอบด้วยภาวะซึมเศร้าและภาวะเครียด ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่าภาวะซึมเศร้าและภาวะเครียดมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r = .878$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 1 แสดงค่าร้อยละของภาวะซึมเศร้าและไม่ซึมเศร้าของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
ไม่เศร้า	78.8
เศร้า	21.2
รวม	100.0

จากตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างมีภาวะซึมเศร้าร้อยละ 21.2 ไม่ซึมเศร้าร้อยละ 78.8

ตารางที่ 2 แสดงค่าร้อยละของภาวะความเครียดของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
เครียดน้อย	62.4
เครียดปานกลาง	25.2
เครียดมาก	6.6
เครียดมากที่สุด	5.8
รวม	100.0

จากตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยของภาวะความเครียดเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ความเครียดน้อย เครียดปานกลาง เครียดมาก และเครียดมากที่สุด ร้อยละ 62.4 25.2 6.6 และ 5.8 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างระดับประถมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยภาวะซึมเศร้าและความเครียดมากกว่าชั้นมัธยมศึกษาและระดับปริญญาตรี และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 15 - 24 ปี 25-40 ปี และ 41 - 60 ปี มีค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะซึมเศร้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความเครียดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มตัวอย่างช่วงอายุ 41 - 60 ปี มีคะแนนเฉลี่ยของภาวะซึมเศร้าและความเครียดมากกว่าช่วงอายุ 15 - 24 ปี และกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าจะใช้เวลาในการ

ฟื้นฟูจิตใจให้กลับมาสู่ภาวะปกติ ในเวลา 1 ถึง 3 เดือน 3-6 เดือน 6 เดือน-1 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.5 15.5 และ 12.1 ตามลำดับ

4.3 การบริหารจัดการพื้นที่ในกรณีน้ำท่วมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ควรปล่อยน้ำให้ไหลไปตามธรรมชาติ ร้อยละ 64.9 และกั้นน้ำเพื่อป้องกันย่านธุรกิจ ร้อยละ 32.1 ผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดจากน้ำท่วม คือ โดยเรียงจากมากไปน้อยได้แก่ ขยะและมลพิษ น้ำคั่ง รายได้ และการเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 4.21 4.18 4.02 และ 3.95 ตามลำดับกลุ่มตัวอย่าง มีความเห็นว่าในการฟื้นฟูบ้านเรือนและสิ่งแวดล้อม ให้กลับมาสู่ภาวะปกติใช้เวลา 1 ถึง 3 เดือน 3-6 เดือน 6 เดือน-1 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.1 20.6 และ 13.3 ตามลำดับ

5. การอภิปรายผล

5.1 กลุ่มตัวอย่างมีสภาวะสุขภาพจิต ซึมเศร้า คิดเป็นร้อยละ 21.2 ซึ่งคิดเป็นอัตราส่วนผู้ที่มิภาวะซึมเศร้า : คนปกติ = 1:5 และมีความเครียดในระดับเครียดน้อย เครียดปานกลาง เครียดมาก และเครียดมากที่สุด ร้อยละ 62.4 25.2 6.6 และ 5.8 ตามลำดับ ซึ่งเป็นผลกระทบต่อสุขภาพจิต (Weiss, et al., 2003) จากผลการวิจัยนี้ คณะอาจารย์ภาควิชาจิตวิทยาได้เข้าช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมของบ้านผู้ทำงานในเขตสาทรและเขตอื่นในกรุงเทพฯ เช่น การใช้แบบสอบถามประเมินสภาวะสุขภาพจิตและให้การปรึกษาแก่ผู้ประสบภัยพิบัติดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างที่สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยภาวะซึมเศร้าและความเครียดมากกว่าชั้นมัธยมศึกษาและระดับปริญญาตรี อาจเนื่องจากได้รับความรู้ไม่เพียงพอ หรือขาดการ

วิเคราะห์ถึงผลกระทบ การป้องกันหรือการดูแลตนเองและสมาชิกในครอบครัว หรือมิได้วางแผนล่วงหน้าสำหรับที่พักพิงเพื่อความสะดวกในการเดินทางมาทำงานเมื่อประสบภัยพิบัติ ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาเรื่องการเฝ้าระวังความเครียดของคนไทยช่วงเดือนเมษายน 2552- มกราคม 2554 พบว่า ปัจจัยเสี่ยงต่อความเครียดสูงได้แก่ เพศหญิง ผู้ที่จบการศึกษาตั้งแต่ มัธยมศึกษาขึ้นไป สถานภาพสมรส หม้าย หย่าร้าง ผู้ที่เครียดต่อปัญหาการเงิน ครอบครัว การเรียน การเจ็บป่วย และวิกฤตการณ์ทางสังคม (กรมสุขภาพจิต, 2555) และกลุ่มตัวอย่างช่วงอายุ 41-60 ปี จะมีคะแนนเฉลี่ยของภาวะซึมเศร้า และความเครียดมากกว่าช่วงอายุ 15-24 ปี โดยทั่วไปผู้สูงอายุมักมี ภาวะซึมเศร้า เป็นส่วนมาก อาจเนื่องจากเพราะลูกหลานไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่เพราะต้องประกอบอาชีพ และจากการสำรวจในปี พ.ศ. 2551 พบว่าประชากรในประเทศไทยมีภาวะซึมเศร้าควรระวัง โดยเฉพาะในกลุ่มอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไปถึงวัยสูงอายุ (กรมสุขภาพจิต, 2551) รวมถึงความซึมเศร้าต่อเหตุการณ์ภัยพิบัติน้ำท่วมที่ไม่สามารถจัดการและหลีกเลี่ยงได้ (Beck, et al., 1979) และจากผลการสำรวจพบว่ากลุ่มตัวอย่างจะมีอาการ หงุดหงิด กระวนกระวาย และว้าวุ่นใจ มากที่สุดกับสถานการณ์น้ำท่วมครั้งนี้

5.2 การบริหารจัดการพื้นที่ ในกรณีน้ำท่วมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ควรปล่อยน้ำให้ไหลไปตามธรรมชาติร้อยละ 64.9 ซึ่งสอดคล้องกับแนวพระราชดำริการป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วม ที่เสนอให้มีการก่อสร้างทางผันน้ำในพื้นที่ที่มีปัญหาน้ำท่วมออกสู่ทะเลตามความเหมาะสม (มูลนิธิชัยพัฒนา, 2555) และกั้นน้ำเพื่อป้องกันย่านธุรกิจ ร้อยละ 32.1 อาจเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความเข้าใจและให้ความร่วมมือใน

ขั้นตอนการระบายน้ำลงสู่ทะเล คณะผู้วิจัยเสนอความคิดเห็นว่าแต่ละหน่วยงาน สถานที่ทำงาน ควรป้องกันและกั้นพื้นที่ของตน และควรให้น้ำได้ระบายลงในคูคลองที่ขุดลอกสม่ำเสมอ หรือมีการขยายคลองบางส่วน และน้ำจะไม่ล้นทะลักขึ้นมาท่วมพื้นที่ต่างๆ ซึ่งจะนำความเสียหายในเขตเศรษฐกิจบนถนนสาทรและสีลม และจากการสำรวจพบว่าผลกระทบมากที่สุดที่ได้รับจากน้ำท่วมครั้งนี้ คือ ขยะและมลพิษ รongลงมาได้แก่น้ำดื่ม รายได้ และการเดินทาง ตามลำดับ

6. บทสรุป

งานวิจัยครั้งนี้บรรลุวัตถุประสงค์ในการศึกษา สภาวะสุขภาพจิตและความคิดเห็นการบริหารจัดการน้ำท่วมที่มาจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและปทุมธานี ถึงแม้ว่าเขตเศรษฐกิจ บนถนนสาทรและสีลม ยังมีได้เป็นพื้นที่น้ำท่วม แต่ผู้ที่ทำงานในบริเวณนี้ ก็มีความเครียดและซึมเศร้า อาจเนื่องจากที่บ้านน้ำท่วมหรือมีความเครียดจากการได้รับข้อมูลข่าวสารภัยพิบัติรวมทั้งการเดินทางมาทำงานอาจได้รับความลำบากในบางกลุ่ม เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นในส่วนข้อมูลทั่วไปและพัฒนาแบบสอบถามความเครียดและซึมเศร้าจากกรมสุขภาพจิต คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวางแผนป้องกันน้ำท่วมในครั้งต่อไป โดยควรปล่อยน้ำตามธรรมชาติลงคลอง มีระบบที่สมดุลย์ในการปล่อยน้ำจากเขื่อน และมีการกั้นน้ำเพื่อป้องกันสถานที่ทำงาน หน่วยงานและบ้านเรือนทุกที่ และควรให้การดูแลใกล้ชิดโดยเฉพาะวัยทำงานและผู้สูงอายุในความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ทั้งด้านร่างกายและจิตใจเพราะเป็นกลุ่มที่มีความเครียดและซึมเศร้ามากที่สุด ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยสำหรับ

ผู้สนใจ อาจทำวิจัยต่อยอดของผู้ทำงานในเขตกรุงเทพฯและต่างจังหวัดเพื่อเป็นการเปรียบเทียบความเครียดและความคิดเห็นต่อสถานการณ์น้ำท่วมต่อไป

7. กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีรวมถึงนักศึกษาที่ร่วมในการเก็บข้อมูลงานวิจัย และวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ที่ได้สนับสนุนทุนวิจัย

8. เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต. (2551). ความชุกของโรคซึมเศร้าในไทย (On line) www.dmh.go.th, 3 กุมภาพันธ์ 2555.
- _____ . (2555). การเฝ้าระวังความเครียดของคนไทย ในช่วงเดือนเมษายน 2552 – มกราคม 2554. (Online) www.social.dmh.go.th. 1 มีนาคม 2555.
- ประตาลี สิงหวิวานนท์. (2555). สถานการณ์โรคและเชื้อโรคบริเวณโดยรอบมหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา. (Online) www.mcot.net/cfcustom/cache_pag/334784.html.
- มูลนิธิชัยพัฒนา. (2555) ทฤษฎีการแก้ไขปัญหาหน้าท่วม. (Online) www.chaipat.or.th/chaipat/index.php/th/concept-and-theory-development/theory-of-flooding-problems. 2 มีนาคม 2555
- รวมน้ำใจคนไทยช่วยภัยน้ำท่วม.(2554, 14 พฤศจิกายน). *M2F*, น.4-5.
- Austad, C. S. (2009). *Counseling and Psychotherapy Today*. Boston: McGraw-Hill.

- Beck, A. T., Rush, A.J., Shaw, B. F. and Emery, G.
(1979). Cognitive Therapy of Depression.
New York: Guilford.
- Selye, H. (1976). The Stress of Live (rev. ed.) New
York: McGraw-Hill.
- Weiss, M. G., Saraceno, B., Saxema, S. and Van
Ommeren, M. (2003). "Mental health in the
aftermath of disasters: consensus and
controversy". Journal of Nervous and Mental
Disease. 9 : 611-615.
- Yamane, T. (1973). Statistics. New York. Harper and Row
Publication.

มหาวิทยาลัยรังสิต